

Binnenkijken

BIJ

INTERVIEW

In deze rubriek mogen we meekijken hoe lezers thuis hun geloof ook visueel zichtbaar maken.

Ditmaal mocht Michèle binnenkijken bij Clarissa in Maastricht.

Clarissa is een jonge spontane vrouw die in Maastricht BioMedical Sciences studeert. Haar accent verraadt echter meteen dat ze geen Nederlandse is.

Waar kom je vandaan en hoe ben je in Maastricht terecht gekomen?
Mijn moeder is Schots en mijn vader Frans. Het grootste deel van mijn leven heb ik in Frankrijk gewoond. Door mijn buitenlandse roots wilde ik graag mijn studie in het buitenland doen. Het liefst in Schotland vanwege mijn moeders herkomst en de taal. Op het moment dat ik universiteiten wilde gaan bekijken gooide corona echter roet in het eten en moest mijn zoektocht vooral via internet plaatsvinden.

Omdat geloof altijd al een belangrijke plek in mijn leven heeft gehad wilde ik graag studeren op een plek waar ik niet alleen kon groeien in kennis in mijn studie, maar ook in geloof.

Voor de universiteit die ik eerst op het oog had werd ik uitgeloot. Dit was een teleurstelling voor me, maar ook een teken dat ik moest loslaten wat ik wilde en vertrouwen op een antwoord op mijn gebed.

Samen met haar gezin bad ze een novene *[red. gebed met een duur van 9 dagen]* om haar in haar keuze te leiden.

Maastricht bleek het antwoord op haar gebeden en begin schooljaar 2020/2021 verhuisde Clarissa naar Maastricht.

Welk plekje in huis laat vooral jouw liefde voor God zien?

Ik woon op een kleine studentenkamer, en heb dus niet echt een gebedsplek of iets dergelijks. Ik beleef en vier mijn geloof vooral in gemeenschap met anderen.

*Op mijn kamer probeer ik wel ook zelf bewust iedere dag aandacht te besteden aan mijn geloof. Als een soort 'goed voornemen voor het nieuwe jaar' ben ik in januari begonnen om naar de dagelijkse podcast van Fr. Mike Schmitz te luisteren, om zo mijn geloof te verdiepen. Ik gebruik dit moment aan het begin van de dag ook voor mijn gebed, overweging en journaling *[red. manier om creatief Bijbel- of gebedsteksten te verwerken*]*. De Bijbel lees ik vooral op mijn telefoon die ik toch altijd bij de hand heb.*

Kleine herinneringen

Ik ben de oudste van vijf kinderen en in de corona tijd waren we continue allemaal thuis. Dit zorgde voor een enorme versterking van onze onderlinge band, maar ook van ons gebedsleven. Iedere avond baden we samen en aan het einde van de gebedstijd namen we ieder

een blaadje met daarop een kort Bijbelvers van een stapel. Het was verbazingwekkend hoe toepasselijk die kleine Bijbelverzen telkens weer waren. Deze blaadjes bewaarde ik en gebruik ik bijv. als boekenlegger, of ik stop het in mijn Bijbel of in het hoesje van mijn telefoon. Zo word ik telkens weer herinnerd aan het woord van God en Zijn beloftes aan mij en ons allemaal.

Gemeenschap

Voor mijn geloofsbeleving is gemeenschap heel belangrijk. Misschien komt dat ook doordat ik uit een groot gezin kom. Toen ik naar Maastricht verhuisde, zorgde mijn deelname aan activiteiten van de Maastricht Catholic Student Chaplancy [red. Katholiek studentenpastoraat in Maastricht dat nauw samenwerkt met de Christelijke studentenverenigingen in Maastricht] er voor dat ik me hier ook direct thuis voelde en mensen om me heen had om samen mijn geloof mee te vieren en te delen.

Toekomst

Clarissa is bijna klaar met haar bachelor. Ze weet nog niet waar ze haar master gaat doen. Maar er is één ding dat ze wel zeker weet: op die plek gaat ze weer op zoek naar -of van start met- een geloofsgemeenschap om ook in haar studententijd sterk te blijven én te groeien in geloof.

Clarissa Falempin (2002)

Derdejaars student Biomedical Sciences aan Maastricht University.

In haar vrije tijd is ze graag samen met vrienden, en bezig met fotografie of scrapbooking. Verbonden aan Maastricht Catholic Student Chaplancy.

*In de vorige editie van Limburgs Liefste met als thema 'Balans' besteedden we aandacht aan journaling. Meer weten? Lees het artikel via het [Archief](#).